

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลองและระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ และ 1 เดือน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ติดสุรา โดยเปรียบเทียบคะแนนระดับปัญหาของการดื่มสุราและความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาในด้านความตั้งใจ ก่อนและหลังการทดลองระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ และ 1 เดือน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาลสันป่าตอง เลือกรวมตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 15 ราย ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนด กลุ่มตัวอย่างได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มจำนวน 8 ครั้ง ในระยะเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือดำเนินการวิจัยได้แก่ โปรแกรมการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากแนวคิดการเสริมสร้างแรงจูงใจของมิลเลอร์และโรนิก (Miller & Rollnick, 1995a) และจากการทบทวนวรรณกรรม ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และเครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินระดับปัญหาของการดื่มสุรา (AUDIT) ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.84 และแบบประเมินความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาในด้านความตั้งใจ หาค่าความเชื่อมั่นโดยการวัดซ้ำ (test-retest) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way repeated measure ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

คะแนนพฤติกรรมการดื่มสุราก่อนและหลังได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระยะติดตามผลทันทีหลังจากจบโปรแกรมบำบัด ในระยะ 2 สัปดาห์ และระยะ 1 เดือน ($p < .01$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ติดสุราในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ดังนี้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า คะแนนระดับปัญหาจากการดื่มสุราก่อนและหลังร่วมการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มแตกต่างกัน พยาบาลและทีมสุขภาพควรสนับสนุนให้ผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม
2. ควรนำแผนการทำกลุ่มเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจมาใช้ในการดำเนินการบำบัดผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกสารเสพติดของโรงพยาบาลต่อไป
3. ในการศึกษาครั้งนี้ครอบครัวได้มีส่วนร่วมในการพาผู้ติดสุรามารับการเสริมสร้างแรงจูงใจทุกครั้ง ซึ่งผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าควรจัดให้สมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ดูแลได้มีส่วนร่วมในการสังเกตกลุ่มหรือเข้ามาในกลุ่มเป็นบางครั้งเพื่อให้เกิดความมีรู้สึกร่วมในการดูแลมากขึ้น
4. ในการศึกษาครั้งนี้ มีผู้ติดสุราจำนวน 6 รายที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มสุรา ซึ่งควรมีวิธีการดำเนินการติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง เช่น การบำบัดรายเดี่ยว หรือการจัดให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการบำบัด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น เพื่อให้การศึกษากการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มในผู้ติดสุราที่มีความสมบูรณ์และครอบครัวมากขึ้น ผู้ศึกษาขอแนะนำสำหรับการศึกษากครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษา การนำโปรแกรมการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มไปใช้โรงพยาบาลชุมชน
2. ควรมีการศึกษาติดตามผลการบำบัดในระยะยาว เช่น 3 เดือน 6 เดือนและ 1 ปี เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการหยุดดื่มสุราอย่างต่อเนื่อง

3. ควรมีการศึกษาการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เช่น สถานีอนามัย ผู้นำชุมชนเพื่อเตรียมชุมชนรองรับการอยู่ในชุมชนและการดูแลโดยชุมชนมีส่วนร่วม
4. ควรดำเนินการศึกษา การวิจัยถึงทดลองแบบสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและติดตามผลในระยะยาว เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของโปรแกรม
6. ควรมีการศึกษาการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างแรงจูงใจเข้าในกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดื่มสุรา เพื่อติดตามผลการศึกษาและค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการไม่สามารถหยุดดื่มสุรา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved